

Koncept og ide/Manuskript: Livingstones Kabinet **Instruktør:** Nina Kareis **Komponist:** Pete Livingstone **Scenograf:** Johan Kølckjær **Performere:** Bo Carlsson, Amia Miang, Pete Livingstone
En visuel og sort-humoristisk musikperformance om et barn og en sindslidende forælder.
Forestillingen har premiere d. 4.11. 2023 og spiller til d. 25.11. 2023 på Bådteatret i København.

En personlig fortælling baseret på virkelige hændelser, fortalt fra barnets perspektiv. Det er en forestilling om sindssygdom i familien; om at vokse op med en far, der lider af bipolar affektiv lidelse. Han er med jævne mellemrum indlagt på psykiatrisk hospital og ender med at tage sit eget liv, da barnet er 16 år. Det er også en fortælling om vores fordomme og tabuer i forbindelse med psykiske sygdomme - fortalt i en eventyrlig og magisk realistisk fortællestil. 'Min far kan flyve' handler om at overleve og leve med et vanvittigt menneske, som barnet er afhængigt af og elske. Det er en kærlighedserklæring til en forælder og til vanvittige mennesker på godt og ondt. Forestillingen henvender sig både til unge og voksne.

Stil og formsprog

Rent stilistisk vil vi arbejde med animationsteater inspireret af grafiske noveller. Livingstones Kabinet skabte i 2020 forestillingen "Canada" i samarbejde med scenograf Johan Kølckjær. Her blandede vi historiefortælling, animationsteater, musik og sange. Vi arbejder videre med et sanseligt billedunivers, som sammen med det lydige univers, appellerer til både det voksne og det unge publikum.

I 'Min far kan flyve' fører en indspillet fortællerstemme os omsluttende og sanseligt ind i en vanvittig verden oplevet gennem et barns øjne ledsaget af et understøttende musikalsk lydspor og et innovativt billedunivers. Det er en visuel og auditiv oplevelse, der både er smuk og rørende. Livingstones Kabinet tager temaet dybt alvorligt, men insisterer alligevel på at skabe en legende let og opløftende forestilling.

Baggrund og Indhold v. instruktør Nina Kareis

"Min far kan flyve" er min personlige historie, som fortælles med min indspillede fortællerstemme. Sproget holdes nøgternt og usentimentalt, tonen er nogle gange sort-humoristisk og rå, sjov og poetisk, men aldrig selvmedlidende. Jeg vil med vilje ikke selv optræde på scenen for at fortælle min historie. Men jeg arbejder med objekt-animationsteater, som åbner op for publikums egne billeder og tanker omkring emnet på en mere fri måde. Mange vil kunne spejle sig i fortællingen om at vokse op med en sindslidende forælder, og netop fordi udgangspunktet er personligt og subjektivt, er den let at identificere sig med for et bredt publikum.

Fordomme, tabuer og hemmeligheder om psykiske sygdomme i familien

I forestillingen kommer vi også ind på emnet "Hemmeligheder i familien" og stiller spørgsmålene: Hvorfor fortæller vi ikke børnene om forældrenes psykiske sygdomme? Er det for at beskytte børnene? Er det godt at skåne børnene for sandheden? Eller er det skidt? Og hvilke konsekvenser har det på godt og ondt både personligt og samfundsmæssigt?

Vi vil samarbejde med forsker og universitetslektor Marie Meier, som netop har forsvaret en Ph.d. med temaet: *The Concealment of Mental Maladies: A History of Experience*, der belyser psykisk sygdom i velfærdsstaten ud fra et erfaringshistorisk perspektiv. Gennem århundreder, har psykiske sygdomme været stigmatiserede, hvilket ofte motiverede de syge og deres pårørende til at holde sygdommen hemmelig.

I samarbejde med Marie Meier vil vi grave ned i journaler om Ninas fars sygdom fra det psykiatriske hospital, hvor han var indlagt. Vi får på den måde både barnets perspektiv og det psykiatrisk-medicinske og samfundsmæssige perspektiv med i udviklingen af forestillingen.

Musik og lyd v. komponist Pete Livingstone

Livingstones Kabinet er kendt for vores musikdramatiske arbejde, og for den måde vi integrerer musik i vores forskellige forestillinger. Den indspillede fortællerstemme akkompagneres af musik og lyddesign, hvilket skaber flere lag i oplevelsen, som understreger fortællingens følelsesmæssige indhold og komplementerer de minimalistiske billeder, der skabes på scenen. Jeg er meget interesseret i den måde musik og lyd kan åbne universet op og gøre den personlige fortælling mere universel blandt andet ved at trække på vores underbevidste associationer og musikalske referencer.